

Jeg føler mig nu ikke overbevist om, at højere Satsler ikke medfører et indskrænket Forbrug. Jeg har det Indtryk, at de økonomiske Forhold i Øjeblikket ligger saaledes, at Befolkningens Forbrug er ret sensibelt overfor økonomiske Forandringer. Jeg kunde godt tænke mig, at den højtærede Finansminister i nogen Grad regnede fejl, naar Ministeren mente — i nogen Grad i alt Fald —, at naar man blot holder paa tilstrækkelig høje Satsler, faar man ogsaa tilstrækkelig høje Indtægter ind i Statskassen. Selv om Tobaksforbruget vel ikke hører til det allerflygtigste indenfor Forbruget, men ligger i nogen Grad fast, har jeg dog det Indtryk, at Befolkningen vil reagere i ikke ringe Grad mod de foreslaaede Satsler, og at det maaske var muligt for Finansministeren at faa lige saa store Indtægter i Statskassen med noget ringere Satsler. Det vil altsaa betyde noget større Forbrug i Befolkningen, men da jeg, som jeg udtalte før, ikke anser Tobaksrygning for at være et Luksusforbrug, som man bør se at udrydde ved høje Satsler, har jeg ikke noget Ønske om gennem høje Satsler at indskrænke Forbruget og derfor heller intet Ønske om, at en saadan Indskrænkning skal fremkomme, selv om der maaske er dem, der mener, at det vil være heldigt for Befolkningen at lade være at ryge Tobak. Der er jo saa mange Ting, som er heldige for Menneskene, uden at man altid behøver at finde det formaalstjenligt at anbefale Folk at gaa ind paa dem.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti var ikke saa glad som jeg for Hjemmearbejdets Afskaffelse. Det undrer mig noget, at man fra radikal Side ikke synes at tillægge denne hygiejniske og sociale Foranstaltning saa stor Vægt, som man efter min Mening bør tillægge den. Jeg havde troet, at man i hvert Fald i vide Dele af det radikale Parti vilde have Forstaaelse af, at der her var Tale om et virkeligt socialt Fremskridt, der vilde betyde noget ikke alene for den nuværende Generation, men ogsaa for den næste, da det i Virkeligheden, som alle sociale Foranstaltninger, danner Grundlaget for en bedre fysiologisk og social Udvikling indenfor det menneskelige Samfund. Jeg synes ikke, man skal lægge for lidt Vægt paa, at man afskaffer saadanne Forhold, der er nedbrydende og skadelige for Samfundets Medlemmer. Det er ikke længer en individuel Sag, hvorledes det gaar de paagældende Mennesker, det er en Samfundssag — det er ogsaa i højere Grad gaaet op for Folk i de senere Tider. Jeg vilde derfor ønske, at man indenfor det radikale Parti i noget højere Grad vilde faa Øjet op

for den Betydning, som saadanne sociale Foranstaltninger har.

Brandes: Jeg tror ikke, man behøver at have været Finansminister og ikke være det længere for at paastaa, at Tobak er et godt Beskatningsobjekt. Der er vist ingen, der nogen Sinde har ment det modsatte. Naar et Nydelsesmiddel, en Forbrugsartikel er saa udbredt, er den naturligvis et godt Beskatningsobjekt, idet man nemlig rammes et meget stort Forbrug, en Mængde Menneskers Forbrug ved at paalægge en Afgift paa en saadan Artikel. Det har saamænd intet som helst at gøre med den Egenskab eller det Embede at være Finansminister. Hvad nu det Spørgsmaal angaar, om den Afgift, der paalægges, vil indbringe det, som Finansministeren venter, saa kan jeg ikke tvivle derom, idet der, skønt der er Nedgang i Øjeblikket i Tobaksforbruget — man kan se det af Beretningerne fra Skattedepartementet —, alligevel kommer saa betydelige Beløb ind, at det forekommer mig, at den højtærede Finansminister netop med den nuværende Lov kan opnaa det Beløb af 26 Mill. Kr., som han ønsker. Jeg kan ikke læse de sidste Beretninger fra Skattedepartementet om Forbrugsafgifternes Størrelse anderledes, end at der ved Afgiften paa Cigarer, Cigarillos og Cigaretter vil indkomme herved 18 Mill. Kr. i indeværende Finansaar, hvortil saa kommer Tolden, som jeg vel tør sætte til 5—6 Mill. Kr. — hvis det er galt, vil jeg bede Finansministeren rette mig straks. (*Finansministeren (N. Neergaard):* 6 Millioner, ja!). Det bliver altsaa omtrent de 26 Mill. Kr. Derfor var der saaledes ser jeg paa det, ingen absolut Nødvendighed for at gaa saa dybt ned med Skatten og paalægge en Afgift af saa uhyre Højde for ganske billige Varer og til at medtage saadanne Artikler som Røgtobak, Snus og Skraa, som paa en vis Maade har været afgiftsfri. Og jeg undrer mig stadig over, at den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti her i Tinget ikke ser, at der er noget forkert i dette, at hans Meningsfæller i det høje Folketing havde ganske Ret, da de gik derimod og ankede over, at man vilde gaa saa dybt ned med Afgiften. Dette sluger altsaa den ærede Ordfører og hans Parti, efter Sigende kun af den Grund, at man mener at kunne ophjælpe Industrien ved Indførelsen af en højere Beskatning. Derom har jeg mine Tvivl, og jeg maa forstaa Finansministeren saaledes, at han dog ogsaa har nogen Tvivl i den Henseende. Han siger vel, at han fra sagkyndig Side har faaet meddelt, at der er Mulighed